

PRZĄCY SIĘ (1) *part praes act*

N sg m przący się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zaprzeczający, negujący; w funkcji rzeczownika:

[przący się kogo: Ten ieft Antichriřt kto przy Oycá y fyna. Wřzelki przący fię fyna/ áni oyca ma.

BudArt Y3.]

a. praw. Strona pozwana zaprzeczająca oskarżeniu powoda; w funkcji rzeczownika: Inficiator, Przaci fie, łgarz. Calep 533a.

Cf PRZEĆ SIĘ

LWil